

Introit: *Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. (Izajáš 53, 3-6)*

Píseň 521

Modlitba

Čtení: Matouš 27,27-56

Píseň 526

Text kázání: Lukáš 23, 26-49

Bratři a sestry,

připomínáme si dnes utrpení a ukřižování Pána Ježíše Krista. Poslední okamžiky jeho tělesného života. A tyto okamžiky jsou vyvrcholením jeho cesty v tomto světě. Vždyť právě proto přišel, aby dal svůj život za nás. Z lásky se obětoval, aby jeho oběť mne i tobě přinesla záchranu. Věčný život.

Chtěl bych se s vámi nad těmi posledními okamžiky jeho tělesného života zamyslet. Chtěl bych se ale zamyslet nad tím, co Ježíš říkal těsně před svou smrtí. Protože v těchto slovech zní pro nás něco velmi důležitého. Jsou to slova, která nám pomohou jít správným směrem, abychom nacházeli cestu k životu.

První důležitý výrok se děje, když při poslední večeři Ježíš umývá učedníkům nohy. Právě jim, *milujte se navzájem, tak jako jsem miloval já vás*. A Ježíš nás miloval tak, že za nás neváhal obětovat vlastní život. Takto se máme milovat. Mít jeden druhého za důležitějšího, než sebe. **Mít lásku, která nehledá svůj prospěch, nežádá nazpět, nepočítá křivdy**. Mít takovou lásku, která jde až za hrob. A Pán Ježíš jí měl. A svým nedělním vzkříšením ukázal, že opravdová láska přemůže i smrt.

Pojďme se však ještě podívat, co nám Ježíš vzkazuje přímo z kříže. Co slovo, to pramen života. Jakoby nevytékala na kříži pouze Kristova krev, **z jeho úst vytékají prameny živé vody**. Kristus nám ještě na kříži slouží, slouží do posledního vydechnutí, slouží do roztrhání svého těla i duše, a slouží také slovem svému okolí, ale i nám. A nutno říci, že poslední slova umírajícího bývají zásadní a důležitá. Možná máte v paměti své umírající a dodnes si pamatujete, co vám řekli. A snad vám nějaké jejich slovo dává sílu jít životem dál. Což teprve slova Pána Ježíše Krista.

Tím prvním slovem, které Ježíš říká z kříže, je odpověď zločinci, který je ukřižován spolu s ním. Ten Ježíše prosí: *Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království*. A Ježíš mu odpovídá potěšujícím a ujišťujícím slovem: *Amen, amen, pravím ti, ještě dnes budeš se mnou v ráji*. Kdo z nás by nechtěl slyšet takovou odpověď? Ale ona zní každému z nás. Ovšem slyšíme ji? A věříme ji? To záleží, v jakém postoji k Ježíši Kristu přicházíme. Na Golgotě spolu s Ježíšem umírali dva zločinci. Ovšem ten druhý se rouhal. Byl hrdý sám na sebe až do konce, vzdoroval Bohu a nelitoval svých hříchů. Ten Kristovu odpověď neslyšel. Ten druhý ano. Neboť měl pokoru a víru. Uvědomoval si svůj hřích, svoji bezradnou situaci a věděl vedle koho je ukřižován. Jeho prosba k Ježíši je pokorná a prostá. A proto slyší odpověď: *Amen, amen, pravím ti, ještě dnes budeš se mnou v ráji*. Tomuto zločinci, bratři a sestry, tato jeho prostá a pokorná víra přinesla věčný život. Tak málo stačilo. A byl v ráji. Zločinec, odsouzený na smrt, kdo ví, co zlého udělal, ale prošel Golgotou s Kristem do ráje. Pro svou pokoru a víru, že Ježíš Kristus je Spasitel. Uslyšíme i my tuto odpověď? *Pokud budeme mít pokoru a víru, zcela jistě*.

Druhým výrokiem z kříže, nad kterým bych se chtěl zamyslet, zaznamenal evangelista Jan (19,26). Je to výrok, který říká své matce a učedníkovi Janovi: *Ženo, hle tvůj syn*. A *Hle, tvá matka*. Kristův kříž odděluje i spojuje. Odděluje smrt od života. Hřích od milosti. Zlo od dobra.

Kříž odděluje ty, kteří jdou cestou k věčnosti, od těch, kteří jdou do zahynutí. Kříž je rovněž symbolem a předělem života pozemského, do života věčného. Ježíšova matka ztrácí svého syna, aby získala nového. Mnohých se pro víru zřekla celá rodina, aby získali rodinu Boží. Je mnoho ztrát, které utrpíme, abychom získali posléze mnohem víc. Tento Ježíšův výrok nás chce přivést k postoji, abychom se nevraceli k tomu, co jsme ztratili a už nemůžeme nalézt. Ale abychom našli díky těmto ztrátám mnohem víc. Život věčný.

Další výrok, který nám může přiblížit cestu do nitra Kristova kříže, je Ježíšova citace z Žalmu 22: ***Eli, Eli, lema sabchtani. Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?*** Ježíš to zde necituje pro nic za nic. Ježíš to zde prožívá. Ježíš zde poprvé prožívá absolutní odvržení od Boha. Pocit prázdnoty, temnoty, deprese, odsouzení, pocit odvržení, pocit strachu a nepokoje. A my víme, co to jsou za stavy. Jsou to stavy, kdy jsme se díky svému hříchu nebo malomyslnosti, propadli do temnot. A Ježíš je na kříži prožívá také. Nikoliv však proto, že by On zhřešil. Ale právě v této chvíli na něj dolehla tíha hříchu za celý svět! A právě tento výrok Pána Ježíše nás chce učít dvojímú. **Za prvé**, abychom si uvědomili, že stav bez Boha, je stavem zavržení. A je to stav, který nás má varovat! Je to signál, že něco se mnou není v pořádku a že pokud nebudu činit pokání, propadnu se do věčných temnot. **Za druhé** nám tento výrok chce říct, že Ježíš vzal veškeré odloučení od Boha na sebe a protože hříchu nevykonal, prošel jim bez úhony. Jinými slovy, Kristus má moc tě z jámy zmaru vytáhnout. Budeš-li volat k Bohu, tak jako Kristus, On ti dá pomocnou ruku.

Čtvrtým výrokem, který zní z Ježíšových úst z kříže, je neméně důležitý: ***Otče, odpusť jim, vždyť oni nevědí, co činí.*** Ježíš se přimlouvá před Bohem za ty, kteří mu ubližují. A nejen přimlouvá, On se jich dokonce zastává! On jejich vinu zde, také bere na sebe, neboť vidí jejich slepotu a zároveň je miluje, ačkoliv mu ubližují. To je ta láska, která nepočítá křivdy. Tohle asi umíme nejméně. Nebo spíš neumíme. Ale abychom dokázali ochránit své srdce před neodpuštěním a tím pádem před zkázou, potřebujeme Kristův kříž. Potřebujeme si uvědomit, že Ježíše zmučili kvůli mně. A zmučili ho právě tak proto, aby mě i tobě mohlo být odpuštěno mnohem víc, než co se na mě napáchali druzí. **Jestliže nám bylo odpuštěno, máme také odpouštět.** Proto i Ježíš na cestě do ráje odpouští všem, co mu ublížili. A je nám v tom příkladem. I my to máme činiti, máme-li do ráje dojíti.

Pátý výrok z kříže zní téměř s Kristovým skonáním: ***Dokonáno jest!*** A jistě víme, co všechno je dokonáno. Není to jen to, že Ježíš dokonal svou cestu, své utrpení. Dokonáno je mnohem víc! Dokonáno je obětování za hříchy. Už není třeba přinášet žádné oběti, není třeba se vykoupit z hříchu. Ježíš přinesl oběť dokonalou. Na kříži je dokonáno dílo Boží záchrany člověka. Je dokonán boj se Zlem a se satanem. Na kříži je definitivně poražen. Ačkoliv se ještě snaží škodit, o jeho kapitulaci je rozhodnuto. Dokonáno. Dokonáno jest to, že člověk může přistupovat od této chvíle k Bohu, jako ke svému Otci. Dokonána je milost Boží pro každého, kdo věří.

Bratři a sestry, Kristova smrt na kříži z nás udělala Boží rodinu, díky Kristovu kříži se ani my nemusíme bát smrti. Díky Kristově kříži nás nic nemůže odloučit od Boží lásky. Leda, že my sami bychom chtěli sejít z cesty. Díky Kristovu kříži nás nikdo a nic nemůže vyrvat z Boží ruky. A do Boží ruky se i posledním výrokem před svým skonáním vložil i sám Kristus: ***Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.*** Těsně před tím, než Pán Ježíš umírá, nám ještě obrovsky poslouží! Ukazuje tak cestu i nám. Pán se vložil do Božích rukou a byl pak vzkříšen! Nečeká mě ani tebe nic jiného, jestliže se do jeho ruky ve víře a v pokoře vkládáte budeme. Amen. Píseň 707 modlitby Večeře Páně (519, 510, 377)

Slovo poslání: Filipským 2, 6-11

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků. Amen Píseň 523